

SIAŪBIT THE SOWER

Vialika-Litoŭski
(Biełaruski)
dvumiesiačnik

The Great-Litvanian
(Whiteruthenian)
bimonthly

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, New York, U. S. A.

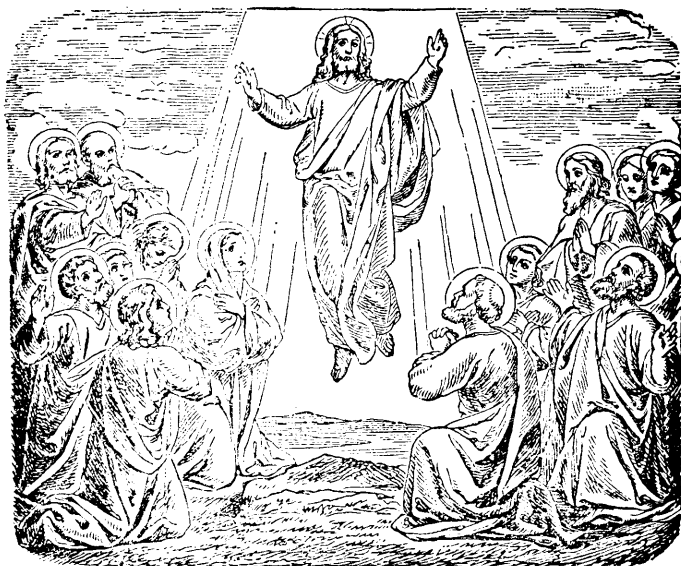
Časapis Katalicka-Hramadzki

1971, Sakavik-Krasavik

Nr. 80 (h 14)

March-April, 1971

*DZIELA ŚVIATA VIALIKODNIA REDAKCYJA ŻADAJE
VIASIOŁAHA ALLELUJA!*

DZIELA BIEŁARUSKAHA NARODNAHA ŚVIATA PRAHA-
ŁAŠEŃNIA NIEZALEŻNAŚCI BIEŁARUSI, REDAKCYJA
“SIAŪBITA” PIERASYŁAJE ŪSIM ČYTAČOM PAŻADAŃNI
ŠČAŚLIVAJ, DA ŚPIEŠNAJ PRACY NA NIVIE NACYJANALNAJ
I U ŻYĆCIU ASABISTYM!

Ab z umieršych paŭstaŭni Jezusa

“Niama Jaho tutaka, tamu što z Umieršych Paŭstaŭ, jak apaviasciŭ” (Mat. 28, 6).

„Uračystaś nad uračystaściami — heta z Umieršych Paŭstaŭnie Pana Jezusa (Mat. 28, 6), našaha Adkupiciela Chrystusa”. Hetačy tajem u Romanskaj Martyrologii. Sapraŭdy heta uračystaś vialikapyšnaja, prynosiačaja najbolšuju uciechu i ahałašajučaja usiamu švietu caŭkavitaje abažaŭnie Pana Jezusa, abažaŭnie usiej Jaho ludzkoj natury — usioroŭna ciela i dušy. Heta joś najbolšy dovad Jaho Božastva, bo z Umieršych Paŭstaŭnie, ułasnaj mocaj, “jak pradskažaŭ”. Joś heta usia istota i źmiest chryścijanstva, katoraje utrymlivajecca, abo upadaje z hetaj praŭdaj. “A kali Chrystus nie paŭstaŭ z Umieršych, daremnaje joś tady prahałašaŭnie našaje, daremnaja joś i viera našaja”, slušna kaža Apostal Narodaŭ (1 Kor. 15, 14). Dziela toho zatrymajemsia nad rečaisnaścij i praŭdziwaścij z Umieršych Paŭstaŭni Jezusa Chrystusa. — 1. Chrystus rečaisna z umieršych paŭstaŭ. Ab hetym nam padaje šv. Pisaŭnie. Ukazaŭsia Magdaleŭnie (Mat. 16, 9 in.), šv. Piatru (Łuk. 24, 34), dvum vučniam u darozie da Emmaus, Apostołam biaz Tamaša (Jan 20, 19), Apostołam z Tamašom (Jan 20, 26), Apostołam pry voziary Genezaret (Jan 21, 1-23), Apostołam na ha-

ry na darozie da Galilei (Mat. 28, 16-20), a pašla vidzieli Jaho da 500 (1 Kor. 15, 6). Ukazujučysia Pan Jezus, hutaryŭ z imi, pazvalaŭ siabie datykać, a navat ulažyć palec u ranu boku Jaho, jak heta zrabiŭ Tamašu.

Ab Umieršych Paŭstaniu šviedčyli Anioły, katoryja da žančynaŭ kazali: “Nia bojeciesia vy... šukajecie Jezusa, katory byŭ ukryžavany. Niama Jaho tut, bo z Umieršych Paŭstaŭ, jak pradskažaŭ. Chadzicie dy ahladajcie miejsce, dzie byŭ pałożany” (Mat. 28, 5-6). “Čamu šukajecie żyvučaha pamież pamieršymi? Niama Jaho tutaka, bo ustaŭ. Prypomnicie, jak vam kazaŭ, kali byŭ u Galilei, kažučy, što patreba, kab Syn Čaławiečy byŭ vydany u ruki hrešnikaŭ i ukryžavany byŭ, a treciaha dnia z Umieršych Paŭstanie” (Łuk. 24, 5-7).

Ab hetym fakcie šviedčać žančyny: “Pryšla Maryja Magdalena, aznajmlajučy vučniam: Vidziela Pana i heta mnie kazaŭ” (Jan 20, 18).

Apostoły z vialikaj mocaj šviedčyli ab z Umieršych paŭstaŭni Pana Jezusa (Dz. Ap. 4, 33). Siahoŭnia usie chryścijanie vierać u z Umieršych Paŭstaŭnie Pana Jezusa”.

Rev. Dr. M. S.

Janka Kupała

CHRYSTOS VASKROS

Chrystos vaskros!... Usiudy
radaśé,
Usio hladzić śmialej, światlej;
Vialiki Mučalnik, zdajecca,
Abniaŭ ūsich łaskaju svajej.

Chrystos vaskros!... Nieuhamonna
Płyvie pa nivach, puščach klič,
Płyvie adna śviataja dumka
Z kanca ū kaniec, jak śviet vialik.

Shrystos vaskros! — piaje sialanin
Z svajoj ubohaju radnioj,
Zabyŭšy pieśni ab pradvieśni,
Zabyŭšy ūsio usioj dušoj.

Janka Kupała

Chrystos vaskros! — piaje sirotka,
Słuha, taptanaja ludźmi!
Piaje ū čužynie padarožny,
Zabyty bližnimi svajmi.

Chrystos vaskros! — piajuć i tyja,
Chrysta zhubiŭšyja syny,
što ū cichamoŭku ładziać sietki
Dla našaj biednaj starany.

Chrystos vaskros!... K tabie, o,
Boža,
I ja ū dzień hety dumku šlu:
Chaj Bielaruś, maja staronka,
Uskreśnie k lepšamu żyćciu.

MOJ KRAJ

Lažać tvaje honi-zahony
Stomilna na śviecie, na bielym,
I žalacca runiaj zialonaj,
I kołasam žalacca śpiełym.

Les — noć hamanista, šumliva
žminuŭščyny kazki składaje
I šle ich daloka pa nivach,
Płakuča, ad kraju da kraju...

Pavodkaju kociacca vody
Ručjoŭ pamiž dołaŭ i horaŭ,
U chvalach pahodaj-niahodaj
Kupajučy nivy-razory.

Spavityja pleśniaju wioski
Miž pustak zasieli biaśsilna,
Utuliŭšysia ū cieni biarozki
Na wiečnym kurhanie badylnym.

A lud?... Jon sahnuŭšysia chodzie
Pad noškaj źniamohi-pakuty
I, rojačy sny ab svabadzie,
ž dnia ū dzień sam sabie kuje puty.

Tak špiš, tak żyvieš mimachodam,
Moj kraj, jak ściapnaja mahiła,
Z svaім niezavidnym narodam,
Z patuchšaj i słavaj, i siłaj.

* * *

Ščyra dziakuju za Kaladnija i Nova Hodnija Pažadanni nastupnym:
Jaho Excelencyi Č. Sipoviču, a. Hermanoviču, a. T. Padziavie, a.
žurni, br. Nichu, a. Nadsonu, a. R. Tamušanskamu, A. Cytoviču, Msgr.
U. Saławju, Siamji Akanovičaŭ, Spadaryni i Spadaru W. i Č. Budźka,
Spadarstvu J. A. Charneckim; Spadarstvu: Paŭłu, Zuzaŭnie, Zosi i
Jurku Drazdoŭskim, Sp. J. Kachanoŭskaj i Matcy; Spadarstvu Markie-
vičam i Kluku "Pahonia"; Spadarstvu Valentynu i Taisa Mickievičam;
(Praciah na bač. 8-aj)

Najnaviejšaje Abjaŭleńnie

(Praciah)

“Jozefa adkazala Jamu, što naj-
bolej mianie mučyc bojažń, kab
Jaho nie abrazić, bo wiedaje, što
ciarpieńni mała mianie abcho-
dziać.”

“Chadzi Jozefa, ničoha nia boj-
sia, tyš nie sama, Ja ciabie nie pa-
kinu. Dobra wiedaješ, što ciabie
lublu až da šalu. Čym ty mienšaj
i pakarniejšaj, tym bližej tryma-
ju ciabie pry sabie”. Pry takoj Bo-
žaj harantyi, Jozefa jašče havo-
ryć ab svaich słašačiach, svajoj
miłašci i svajoj addanašci. —
“Umalaju Jaho, kab daŭ mnie cno-
taŭ, katorych tak patrebuju, a pie-
rad usimi pakory. Pan Jezus pie-
raryvaje mianie, kožućy: “Maju
Ja pakoru na tvaju pychu”. “Ta-
kaja truślivaja... takaja słaбая
pierad ciarpieńnikami!” — “Ja
jość samaj siłaj!” “Naapoški ach-
viaravalašia usia Jamu ničoha nie
zatrymoŭvajućy sabie.” — “Udač-
na havoryš Jozefa ničoha sabie...
ty usia Maja... a Ja uvieš tvoj.
Kali ciabie astaŭlaju samuju u du-
chovych hniotach, tady abymaj
Maju Volu i addavajsia Majej mi-
łašci.” — Nastaŭnik u miłašci da-
mahajecca nazaŭtra, dnia 7-ha li-
stapada, kali ukazyvajecca joj u
časie razmyślańnia, kažućy: “Ska-
ży mnie, što ty Mianie miłuješ, bo
heta vielmi mianie paciašaje.”

“Adkazala Jamu, što ničoha in-
šaho nie prahnu, a tolki taho, kab

tolki Jaho miłavać — piša Jozefa.
Da usiaha inšaho, maju tolki cień
miłašci.” A Pan Jezus dadaŭ. —
“Tak, zachavaj tvajo serca dla
mianie, bo Ja jaho tabie daŭ i uva-
usim šukaj tolki miłašci. Mienavi-
ta, Ja taho žadaju. Majo Serca ha-
rajučaje miłašciaj, prahnie piera-
travić dušy žaram miłašci.” — Ad-
načasova daje joj Jezus paznać
vymohi toj miłašci, katoraja sva-
joj siłaju maje pieratravić pama-
lučku usio, što u joj jašče jość
nieabmieršaje i niedaskaŭlaje.
Najmienšyja bŭdy stanoviacca
prad joj, jak praŭdzivyja niavier-
našci, katoryja sabie zakidaje i za
katoryja ušciaž prosić prabaččań-
nia.

“Viečaram, dnia 8-ha Listapada
(U paniadzielak), kali padmiata-
ła uschody, kazala Panu Jezusu,
što tryvožyc mianie peŭny žyviej-
šy refleks, jaki zdaryŭsia siońnia
rana, katory mocna adkidaju. Nah-
ła na dole, blizu pry kancy uscho-
daŭ, vidžu Jaho prad saboj. Uzro-
kam mnie kazaŭ, što niečaha žada-
je. Akončyła zamiatańnie i pašla za
Im u navicyjat. I tam skazaŭ mnie:
“Svaimi upadkami nad mieru nie
prajmajsia. Ničoha nie patrebuju,
kab ź ciabie zrabić šviatoj. Tolki
taho chaću, kab nikoli nia upirała-
sia Majej Voli. Astaŭ mnie svabo-
du dziejańnia, upakarajsia. U tva-
joj nicašci šukać ciabie budu, kab
ciabie iz Saboj abjednać.”

NA PRYRODY ŮŁOŇNIE

Z pryrody maci niedraŮ my na ůviet pryjšli,
Kab Boha Tvorca ůsiej duůoju ůlavili!
Iz niedraŮ maci Bielarusi vypŮyli
Z ůytnim zierniem, z koůasam z ralli ůspŮyli,
Kab Maci Bielaruů na vieki viekaŮ palubili my
I z joju nierazlučna my ůyli ůsimi ůilami!
Iz niedraŮ miŮych matak-bielarusak naradzilisia
Istotami, choć silnymi, u hory-ů, biadzie uzhadavalisia,
Kab hora i biadu spaznaůůy dobraŇka,
Zaůsiody-ůsiudy my ůukali ůůaůcia sonejka!
Iz niedraŮ Boůych cierz Chrost ůwiaty zjavalisia,
Jak dzieci Boůyja my, kab pa-boůamu ůyli i malilisia
K Bohu, k Niebu Uůiomahutnamu i praz malitvu ůůyruju
Jadnali ů Niebam, sa ůwiatym, ziamlu ůmathreůnuju,
Kab Vaůadarstva Boůaje paůstaůa, jak u Niebie tam samym,
Na joj, na hreůnaj tak ziamli, sa ůůiakim ůůynkam ůzym...
Kab mir ůwiaty paůstaŮ z braterstvam, zhodaju, svabodaj,
roůnaůciu dla ůůich!
Bo-ů heta ideaů, los-dola Vaůadarstva Boůaha dla ůůich ludziej
ůyvych
U ůviecie PraŮd Pradviečnych i ůviatoje ůaski Boůaje,
A nie k pamiorůym ů ciemry-faůůu ůviecie, voli hreůnaje...
Na pryrody ůloŇnie, na ůyrokim, na razdolnym viesialimsia my
SiahoŇnia ceůaj hramadoj, nat' z dzietkami padrostkami,
Kab supaůyůůy, by na piersiach, na uůonie maci miůaje,
ůto kliča da siabie lubimy ůůie dzietacki svaje...
Ich pieůcić, abymaje, lubić bolů siabie samoj,
I heta ůůio, kab im dabro byůo u lubovi maciery svajej...
I sonca pramianista ůle nam radaůć i luboŮ,
Kab my, siahoŇnia adpaůyůůy, zaůtra znoŮ,
Ustali rana-raniusieŇka i da pracy z lubaůciŮ pajůli,
Z malitvaju, sa ůůyraju, i u hetym ůůůcia radaůć my znajůli...
I radaůć-viasiaůoůć u naůym na ziamli voů tut ůůůci,
Adnak, u biezupynnym mknieŇni k ůůaůciu rajskamu u viečnaůci

Praz Vieru Božuju, Nadzieju i Luboŭ
Suproć zbaŭleńnia pa ūsim šwiecie vorahaŭ!
Źyćcia nam treba ūva Chryście, z Chrystom,
Sa Spasam Bożym našym! Z Bratam z lubvi ahniom!

A. Janka Tarasevič

AB NAŠAJ EMIHRACYI I EMIHRANTACH

Jak viedama, jość u nas dzvie masavyja emihraci. Pieršaja z pierad pieršaje susvietnaje vajny, zarabkovaja. Druhaja, zvanaja palityčnaju, paŭstaŭaja z pryčyny zachvatu našaje Baćkaŭščyny mas-koŭskimi kamunistami.

Zarabkovaja emihracija była nacijanalna niešviedamaja u bol-šašci i nasłuchaŭšysia falšyvae kamunistyčnaje ahitaci-prapahan-dy, pavieryła i zastalaŭsia ichnimi tak zvanymi “paputčykami” u bal-šyni svajoj.

Palityčnaja emihracija, na via-liku žal, nie spojenaja u adno ceła-je, a padzielanaja na Beeneraŭ-caŭ i Beceeraŭcaŭ. Majuće jany ad-nu takuju samuju metu-ideju: Utvarennie Volnuju Niezaležnuju Backaŭščynu, ale čamuś asobam stajačym na kirujučych stanoviš-čach, nieprychadzić u hołavy złu-čycca u adno, što daść karyść via-likuju našamu adradženskamu ru-chu i mnoha lepšuju pašanu i po-słuch u upłyvovych, palityčna ki-rujučych, dziejnikaŭ haspadarst-vaŭ, dzie my ciapier zasielany. Dla zmahańnia, zdabyćcia Niezaležnašci našaje Backaŭščyny. Fakt jość, što na abodvych zjezdach z usich kutkoŭ Baćkaŭščyny, pradstaŭni-ki narodu, adnazhodna wykazali

žadańnie i zmahanie — zdabyć poŭnuju niezaležnaść i parvańnie suviazi z Maskvoju i Waršavaju. BNR. i BCR. heta našyja jak ko-zyry u zmahańni niezaležnaści.

Majam my i takich emihrantaŭ, ad katorych naš vyzvolna politič-ny i relihijny ruch maja stolki ka-ryści, jak z kazła małaka. Byva-juć takija na hramadzkich sabra-niach i časami naviedvajuć hra-madzka-palityčnych dziejačaŭ, ale źjaŭlajucca kab mieć pierad kim pachvalicca svaimi vialikimi zarab-kami-dachodami, aŭtami, damami i druhim čym. Kali da takich chto źviartajecca pra matarjalnuju da-pamohu na vydaviectva i druhija hramadzkija patreby, to byvae nieadmović i achviaroŭvajuć stol-ki, kolki na Baćkaŭščyne davali žabrakom. Ideja takich, staracca najboľš zbahacieć, boľš ničoha.

Ahulna viedama, našyja dziej-nyja hramadzka-palityčnyja dzie-jačy i duchavieŭstva, pieravažna asoby niemaładoha veku. Nieab-chodna patreba maładych zastup-nikaŭ, nieabchodna treba staracca, kab takija pajavilisia, kab ruch naš na emihraci niezahinuŭ.

J. Charnecki

PADZIEI

U BIEŁARUSKAJ PARAFII CHRYSTA ZBAŮCY

U Lipeni 12 dnia, Bielarusy uračysta šviatkavali, pry šviatyni Chrysta ZbaŮcy, 50 hadovy Jubilej šviatarstva ajca Francisia CharniaŮskaha i pieršuju šviatuju Imšu adpraŮlanuju a. Francisiam u našaj rodnaj movie.

Ledź minula dva miesiacy jak iznoŮ uračystašć. Hetym razam vyšviančenie Arcybiskupam ChicagoŮskim John CODY, budyninaŮ prynaleŮnych da šviatyni.

Akt vysviančańnia pačaŮsia a 4 hadzinie pa paŮdni. U hetym časie byŮ tam biskup ČeslaŮ Sipovič bielarus i mnoha duchavienstva, roznych nacyjaŮ i chryščijanskich vieravyznańniaŮ. Ceramonja vysviančania byla velmi uračystaja. Sam Kardynał adziety u čyrvonaje adzienia i biskup adpaviedna da hetaha ubrany u akruŮańni mnoha likich šviataroŮ, a tak za specjalna zaprošanych charystych z kieraŮnikom choru ks. J. CiroŮ, vyhladam, miła-hučnym špievam i pavahaju naleŮyć da velmi pavaŮnych padziejaŮ bielaruskich u Chikago. Pa dakanani vysviančańnia, Kardynał i Biskup razam nakiravalisia u šviatyniu. Pry vajchodzie da šviatyni, spatkali Kardynała z chlebam i sallu dvoje, starejšych viekam bielarusau mužčyna i Ůančyna. Kardynał bahasla viačy uziaŮ kusočak chleba, pryt-

knuŮ da soli i spaŮyŮšy zapytaŮ ci sami piakli. ChvaliŮ, što nadta smačny i napraviŮsia razam z Biskupam da aŮtara, a za imi padalisia šviatary u liku nie mienšym jak 15.

Usiu hetuju jak by pracesiju kančali Rycary Kalumba u adšvietnym adzieńni. Z chvilinaju, kali usie pazajmali zachavanyja miejscey u šviatyni, pačalašia šv. Liturhija. Šviatuju Liturhiju praviŮ Biskup ČeslaŮ u asysci Ajca Chrysostoma u prysłuŮańni druhich Evanhelu čytaŮ i kazańnie havaryŮ Biskup ČeslaŮ. Apostolskija listy čytaŮ Doktor V. Ramuk. Arcybiskup Kardynał John CODY, pramaŮlajučy jak u samoj šviatyni, tak pašla i na bankiecie, vykazaŮ zadavaleńnie z usiaho što adbyŮlosia, pachvaliŮ ajcoŮ Tara-sevičaŮ, asabliva acaniŮ pracu i starańnie ajca Uładzimira da zbliŮeńnia usich chryščijanaŮ. Kardynał nie abminuŮ i viernikaŮ parafijanaŮ — wykazvajučy parafijanam Ůyčlivašć za relihijnuju dbajlivašć.

Narodu byŮ stolki, što nie zmiašćalisia u samoj šviatyni i adkryli vajchod u zalu katoraja za šviatyniaju tak, što aŮtar apyniajecca na siaredzinie. Chutka i adkrytaja zala byla zapoŮnienaja

tak, što stajačaha miesca nie skoro možna było znajści.

Pa akančeŋni nabaženstva, ba-
daj usie z šviatyni padalisia u zalu
prastornuju dla bankieta zaaren-
dovanuju. Nie zvažajučy, što vaj-
chod na bankiet kaštuje 5 1/2 da-
lara, chutka usie miescy pry sta-
loch byli zaniaty i z momentu pa-
jaŋleŋnia Kardynała i Biskupa,
pačaŋsia bankiet. Raspačalisia
pramovy u pieramiešku z tancami
i śpievami solavymi. Z tancujučych
cikavyja vydzialilisia dźvie padra-
stajučyja dziaŋčynki baletnicy.
Śpievali solo biełaruskija pieśni
spadaryni: Viera Ramuk i oper-

naja śpievačka Nadzieja Grade-
Kulikovič. Pad kaniec artystyčna-
je častki bankietu pramaŋlaŋ Kar-
dynaŋ, wykazaŋšy svajo zadavaleŋ-
nie z usiaho adbytaho i bačanaha,
padkrešliŋšy najbołšuju zasłuhu
va usim ajca Uładzimira, bahas-
łaŋiŋ usich prysutnych i apuściŋ
banket.

Heta było zakančenia artystyč-
naje častki i padali na staŋy abied.
Padčas abiedu pry staŋach dalej
pradaŋžalisia hutarki aŋ da 11 ho-
dziny nočy, kali pačali učasniki
bankietu razchodzicca.

J. Ihnascyk

* * *

(Praciah z bač. 3-aj)

Spadarstvu: Vincuku, Danile, Juljanu, Annie i Kastusiu Merlakavym;
Spadarstvu Najdziukovym; Spadarstvu Nikanavym; Spadarstvu: Vac-
łavu, Irenie i Romie Panucevičavym; Spadarstvu T. H. Pałanievičam;
Spadarstvu Prokopčyk; Sp. B. Prytyckamu, Spadarstvu: Vasilu i Eŋ-
frasini Siemenčukam, Spadarstvu Serhijeŋvičam; Spadaru A. Shukie-
laytsu; Spadarstvu A. Winickim; Spadaru Vasilu Zycharu; Spadarst-
vu Stasiu i Siamji Yankoŋskim; D-vu W. Ramukovym; Spadarstvu
Gościejevym; Spadarstvu Subotam.

Vielmi dziakuju za achviary na „Siaŋbit” nastupnym: Sp. M. Fedu-
koviez — \$5.00, Sp. Drazdoŋskamu — 5.00, Sp. A. Markieŋču — \$5.00,
Spadarstvu Budžkavym — \$10.00, Sp. Mierlaku \$5.00, Siamji Prokop-
čyk — \$3.00.

Padpiska na hod 70 centaŋ, cana adnaho exemplara 15 c.

Vydaviec-Redaktar (Publisher-Editor): Rev. Francis Cherniawski

Address: 164 Broadway, Fort Edward, N.Y., U.S.A., 12828

Telephone: RH7-5117

Printed by The Whiteruthenian Press, 452 South Ave., Syracuse N.Y. 13204
